

# ELSŐ FEJEZET: A SÖTÉTSÉG VILÁGA



Kapj fel egy széket, és helyezd kényelembe magad! S bizonyára innál is valamit, hiszen ez némi magyarázatra szorul. Számptalan filozófus és költő töltötte idejét a körülöttünk lévő világ szemlélésével. Vannak benzinkutak és fák s nyomornegyedek meg rock-koncertek, tudományos létesítmények és megmagyarázhatatlan jelenségek. Valahol, ezeket összeolvasztva megkapunk valamit, amit mi "a világ" címen ismerünk.

A **Mágus: A Kiteljesedés** játékban ugyanez a világ létezik. Megvan benne minden: a modern kényelem, a gyarló múlt, a dühödt viták. Azonban ez világunk homályos tükre, egy megtört valóság romlott szelétől áthatott sötét oldala. A Sötétség Világán az utcák egy kicsivel koszosabbak, a társaságok simlisebbek, az emberi lélek fénye pedig halovány, pislákoló gyertyaláng. A józan ész és az örület mezsgyéjén lények járnak azokat a sötét utcákat. A népmesék és az elstutogott legendák mind igazak. Amikor az emberek felsorakoznak, hogy megnézzék az űrhajókról, szörnyekről vagy hatalmas összeesküvésekről szóló filmeket, aligha vannak tudatában annak, hogy ezek a dolgok ugyanúgy léteznek setét világukban.

A Sötétség Világán minden képzeletet felülmúló, hatalmas háborúk dúltak a háttérben, az emberek számára láthatatlanul. Míg az emberek földi határait és anyagi érdekekért küzdöttek, a misztikus világ közvetlenül mellettük létezett, pár beavatottat kivéve, mindenki szeme elől rejtetten. Azokra, akik tudták hova

kell nézni, szellemek, kísértetek, démonok, varázslatok, ősi hagyományok és rejtett bölcsesség várt. Ez a mágia világa.

Csodatevőkkel a világban, akik szeszélyeik szerint hajlítják meg a világegyetemet, csode-e, ha a valóság fenekestül felfordult? Noha mindenféle szörnyek lapulnak meg az emberiség peremén, a feltörekvő csillagok mindig is mágusok voltak – azon kevesek, akiknek megadatott az akarat, a megvilágosodás és a képzelet, hogy megpillantsák a láthatatlant, kutassák az ismeretlent és megvilágítsák a reményteljes jövőt. A bölcsesség őrzői is viselik a maguk árnyékáborúit, amelyekkel (remélik) eldönthetik az emberiség sorsát, és küzdenek azért, hogy megerősítsék a hitet a vak rábólintásokkal szemben. Mindeközben, meg kell teremteniük az egyensúlyt a mágia igényei és a csodákkal teli, egyben szörnyű örület uralta, hanyatló világ között. Talán ők még visszalökhetik a történelemet a régi kerékvágásba, ha túlélnek egyáltalán a maguk Feleszmélését azon a hideg, mágikus éjszakán.

## A SÖTÉTSÉG VILÁGA

Habár ez a világ a miénkhez hasonlóan tűnik, elsötétítik azt a képzelet másik oldalán lesben álló rettenetek. A mágusok akaratuk szerint hajlítják meg a világegyetem szálait, és konfliktusuk az emberiség szívébe hatol. Annyi különböző látomás formálta már hitünket és világunkat, hogy a küzdelem elkerülhetetlenné vált. Ahogy a mágusok elképzeléseik szerint alakítják át a világot, az egyre inkább háborújuk eszközévé válik. Emberek és nemzetek élete hullik darabokra, ahogy az ideológia és a végrehajtó eszközök összefonódnak a teremtés szövédékeiben.



## GÓTIKUS PUNK

A "gótikus punk" kifejezés jellemzi a legjobban a Sötétség Világának dekadens környezetét és lázongásait. Az erőszak keveredik az eleganciával, ahogy a gazdagság és a kiváltságok elvegyülnek a félelem és kulturális konfliktusok masszájában.

A leromlott, mocskos városokban az emberek csillogó szórakozóhelyeken táncolnak és ütik el az időt, csak hogy feledjék a városközpont züllöttségét. A belvárosban tornyosuló épületek temetői stílusba hajlanak. Ezzel szemben a nyomornegyedeket kikészíti a harc és a háború, ahogy elkecseregett embertömegek kapaszkodnak birtokolt földdarabjaikba. Ezen kívül, az érintetlen vadon, ahova ember be nem tette lábát, vészjóslóan áll kicsinyke, romlatlan területén. Az emberek ragaszkodnak görcsös és védelmező kormányukhoz, mert félnek a társadalom mélyén fortyogó káoszt. Az egyház csillogó templomtornyai, az igazság csarnoka és a társadalom műremekei alatt a tömegek a kényelmes és kifinomult életért küzdenek. A halványuló építészet gótikus képe mindenhol ott van, arany és ezüst vésetekkel díszített falai némán figyelik a kizsákmányolt embereket.

Az emberi vívmányok babel-tornyaiként álló épületekkel ellentétben, a punk nihilizmus szétzúzott álmok elemesztő bizonytalanságát visszahangozza. A társadalom mitsem törődik a kisebbséggel, így lázadásuk sikerrel járhat. A felsőbb tízezer dekadensen tivornyázik gazdagságában, míg a bandák, a bűnözők, a megtévelyodottak és a kizsákmányoltak végigfosztogatják szétzilált szomszédaikat. A technika újításai lassan teljesen tért hódítanak, miközben a jojaiktól megfosztott csoportok a brutalitás, a művészet, a hit és a miszticizmus megrázó képein keresztül lázonganak. A világ sebesen gurul lefelé az önpusztítás útján, és mindenki ki akar szállni.

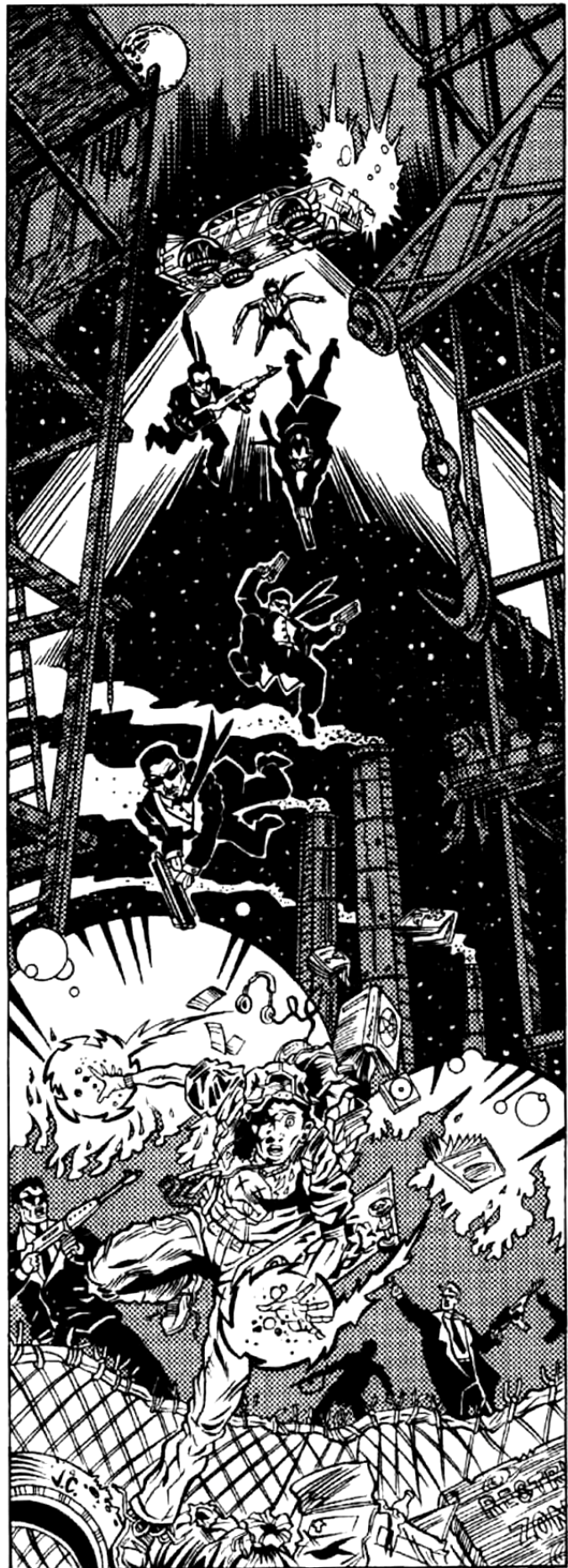
A játék ismertetőin keresztül a gótikus punk díszlet a szokásostól eltérő környezetet biztosít. A Mesélő elbeszélése nyomán megteremt a kétségbeesett, szakadék szélén álló világ légkörét, míg a játékosok reakcióikkal egyre inkább belelélik magukat egy ilyen díszletbe. Persze, minden csapatnak van egy képe a Sötétség Világáról, és a te elképzelésed épp annyira lehet gótikus vagy punk, amennyire éppen akarsz.

## MÁGUSOK



Erő – és biztonság – lakozik a számokban. Ezzel szemben nagyon kevés mágus él a Földön, főleg a mai változások miatt, amik a szellemvilágokban felbukkanó új veszélyek előszelei. Valamennyi csoport képzett Mesterei elhagyni kényszerültek a Földet, mivel mágiájuk használata már túlságosan veszélyesnek bizonyult ebben a hitetlen társadalomban. Az ifjabb mágusoknak össze kellett fogniuk a túlélés érdekében, és még azok is, akik nem álltak egyik oldalra sem, rájöttek, hogy egyediségük a tömegen kívül helyezi őket. A mágusok belső társadalmat alakítottak ki.

Mivel annyira különböznek az őket körülvevő átlagemberektől, a mágusok – saját mértékük szerint – kiemelkednek közülük. Egymást mágikus képességeik virtuozitásával, sorsuk fontosságával és fanatikus ideológiájuk szerint mérik. A varázslás művészetében való jártasságuk meghatározza, mennyire tekintélyt parancsolóak társadalmukban, míg varázslási stílusuk segít eldönteni,





melyik máguscsoportba illenek bele. Azok a misztikusok, akik tovább viszik az ősi társadalmak hagyományait, elvetett elméleteket éltetnek, a Tradíciók irányzatait fogják követni, míg a haladás tudós-filozófusait a Technokrata Unió Konvenciói sorozzák be. Ezen kívül vannak olyan mágusok, akik túl elvakultan hisznek eszméikben, örült megszállottságukban érzéketlenek a józan világra (Martalócok). Mások hatalomra váltják a megvilágosodás reményeit, hogy előidézzék a valóság megsemmisülését (a Nefandusok). Újabban néhány mágus kulturális hiedelmrendszerekbe kapaszkodik vagy önállóan kifejlesztett varázspraktikákat használ. Ezek a Műhelyek, illetve Árvák, a legritkábbak mind közül – és talán a legveszélyeztetettebbek is. Mégis, annak ellenére, hogy milyen kevés szervezet védi őket, elsőként rohannak a falakra, ha kitör a baj.

Ebben a rohanó világban már nincs helye a semlegességnek. Az a maradék pár mágus, aki nem döntött a két fél között, vagy jól elrejtőzött, vagy halott. A legtöbb független mágus már összeállt a Tradíciókkal, nagyon kevesen pedig a Konvenciókkal – ha másért nem, a védelemért.

## A KILENC TRADÍCIÓ

A számos mágikus hagyományt illetően a kilences szerencsés számnak bizonyult. A hermetikus módszer hívei szerint ez a szám azt a mágust jelképezi, aki a megvilágosodás lámpását végighordozza a valóságon. A kilences szám a hatalom és a tapasztalat csúcsa is a kilencilépéses ciklusban; a szellem és a lélek tökéletességét fejezi ki. Hasonló szerencsehöz szimbólumokon alapulva a Hermész Rendje – az egyiptomi, salamoni, thutmósziszi mágiát és egyéb hasonló felépítésű formulákat használók ősi csoportja – összevonta a misztikus Tradíciókat és nagyszerű egységet kovácsolt belőlük. A Kilenc Tradíció Tanácsa megkísérelte beteljesíteni sorsát. Sajnos, a történelemben mindmáig nem sikerült mind a kilenc vezetői széket betölteni,

bármilyen kis időszakról is volt szó. A múltban általában – a földi világot és megnyilvánulásait szemléltetve – nyolc szék volt uralon.

Egy ideig még reménykedtek. Nemrégiben, a Virtuális Adeptusok csatlakozásával, mind a kilenc széket betöltötték. A Tanácsot ez a sorsfordulat fellelkesítette, és tagjaik valóban hinni kezdtek benne, hogy a számmisztikán alapuló jóslatokkal felülkerekedhetnek ellenfeleiken, annak ellenére, hogy létszámban és haderőben még mindig alulmaradnak. A Tanács úgy érezte, hogy ez a felsőbbrendűség, amellyel, hogy jóval rugalmasabb a mágiával szemben és nagyobb hangsúlyt fektet az ember szabadságára – ez utóbbi jóval vonzóbb az Alvók számára, mint a Technokrata Unió nyújtotta alkalmazkodás –, biztosíthatná a szükséges előnyt a Kiteljesedési háború megnyeréséhez.

A Kilencek Tanácsa kölcsönös védelmet nyújt a külső fenyegetésekkel szemben és semleges terepet biztosít, ahol a különböző Tradíciók mágusai megoszthatják egymással ötleteiket vagy összedolgozhatnak a közös sikerek elérése érdekében. A Tanács felépítette mindazt, ami egy nagy tradíciós szövetséghez kell, egy olyan világ megeremtésén fáradozva, ahol minden egyes ember szabadon dönthet sorsáról.

## ZAVAROS IDŐK

A Tanács elveszítette tapasztalt vezetőinek többségét egy pusztító invázió során, csaknem teljesen megszűnt a kapcsolat távoli tartományai és a Föld között, a spirituális és az anyagi világ között húzódo Mezsgye pedig túl veszélyessé vált egy esetleges átkeléshez. A világ közfelfogása még szigorúbb lett a misztikus mágiával szemben, arra kényszerítve a tradíciós mágusokat, hogy még rejtettebb eszközökhöz folyamodjanak művészetük gyakorlásakor.

Ami még rosszabb: a Horizontról közvetített utolsó ismert bejelentés óta senki sem hallott az öreg mesterekről és



ősmágusokról. A Földön maradtak közül sokan egyszerűen eltűntek. Néhányukra rátaláltak, de a legtöbbjüknek menekülniük kellett a beszűkült földi világból, ahol pusztá mágikus létezésük is katasztrófális következményekhez vezetett volna.

A Földön maradt mágusok – főként tanoncok, beavatottak és adeptusok – csak saját eszközeikre támaszkodhattak. Ezek a misztikusok elkéseredett gerillaháborút vívnak a Technokrácia ellen, halványan abban reménykedve, hogy talán-talán sikerül bevinni egy jól irányzott csapást, és megélhetik személyes Kiteljesedésük napját. Azonban sokan elveszítették a reményt, és eltűntek a szem elől, hogy inkább saját céljaikat hajszolják.

## AZ EGYTÍÁSHOZ FÜZŐ KÖTELEK

A Tanács sosem állt egységes alapokon. Inkább kilenc különböző oszlop szolgált a jóval nagyobb egész tartópilléreként. Minden egyes oszlop más-más kidolgozású, de mindben találhatóak közös elemek, mint például a személyes Kiteljesedésben és az emberiség szabad döntési jogában való hit. A Tanács elsődleges célja sokáig az volt, hogy visszahozzák a mágiát és a régmúlt idők mitikus korszakát a világba. A legtöbb tanácsbeli mágus azonban belátta, hogy ezt szó szerint lehetetlen véghezvinni. A világ annyira belevetette magát a tudományba, hogy már nem kér a mágiából.

Sok idealista ifjú mágus még mindig hiszi, hogy van remény valahogyan kihasználni a Konszenzusban támadó, egyre nyilvánvalóbb réseket. Ezeket a gyenge pontokat talán ki lehet használni az óidők mágiájának visszaállítására, ha kitöltek őket mágikus módszerekkel s bölcsesletekkel. Mások e helyett úgy vélik, új utat kellene találni egy új világ felé. Ők belátják, hogy a régi módszerek, ha a Tradíciókból nem is, de a közfelfogásból örökre eltűntek. A megoszott vélemények azt jelzik, hogy módszereiknek alkalmazkodniuk kell a Konszenzushoz, hogy jobban ki tudják aknázni gyenge pontjait. Ha így folytatják, az eljövendő világban olyan csodák lesznek, amikről még nem is álmodtak, és mindenki szabadon keresheti a saját útját a Kiteljesedés felé.

Sokan egyszerűen feladnak minden reményt, és csupán a túlélésért küzdenek. A Mesterek eltűnése, a Horizonttal való kapcsolat elvesztése és az egyre nagyobb méreteket öltő Pogrom és Paradoxon kergette ezeket a mágusokat a reménytelen kétségbeesésbe.

### Kiteljesedés

A Tradíciók alapvetően abban hisznek, hogy megteremthető az egyensúly a személyes Kiteljesedés és az emberiség általános (spirituális és anyagi) fejlődése között. A mágusoknak filozófiájuk mintaképévé kellene válniuk, hogy példát mutassanak az Alvóknak. Ha valóban megfelelnek, az Alvók követik őket. A Tanács szerint azonban egyetlen mágusnak sincs joga belekényszeríteni az embereket egy hitrendszerbe.

Amikor az emberiség – saját léptékével – eléri a tökéletességet, a valóság magasabb szintre emelkedik.

### Alvók

A tradíciós mágusok általában részvétet éreznek az Alvók iránt. Szerintük mindenkinek joga van ahhoz, hogy külső beavatkozás nélkül elérhesse a személyes beteljesedést. Minden kultúra megérdemli a megvilágosodást.

Ironikus, hogy érzélgőségünkkel a mágusok saját maguk alatt vágják a fát: védelmezik a gazdag embereket, akik kifogyhatatlan utánpótlást biztosítanak a Technokrácia paradigmájának. Szkepticizmusuk támogatja a tudományt, és még jobban megnehezíti a misztikusok dolgát.

E filozófia egyik nézőpontja szerint, ami még kínosabb a legtöbb mágus számára: ha az Alvók a tudományt választják, akkor a Tradícióknak pártolniuk kell ezt a döntést. Ezek a mágusok inkább választanának más, sokkal bizonyítóbb erejű megoldást.

### Horizont Rendház

A Kilencek Tanácsának központi Rendházában, amit (valamiért tévesen) Horizontnak neveznek, kilencévente fontos üléseket tartanak és gyakorta több nemhivatalos összejövetelt rendeznek. A Horizont gyülekezőhely és a Tanács egységének jelképe volt minden tradíciós mágus számára.

Mindezen biztonságérzet és jelképrendszer nemrégiben megváltozott, amikor egy halottnak hitt forradalmár arra buzdított néhány ifjú mágust, hogy intézzenek nyílt támadást a Horizont ellen. A harcok elérték magát a Tanácsstermet is. A Mezsgye kiszélesedése csak tovább fokozta e támadás utóhatásait. A Földön rekedt mágusok és a Horizont közötti kapcsolat csaknem teljes megszűnésével a jelkép sokat veszített erejéből. A rengeteg tanácstag halálával a Tradíciók egység-eszménye szertefoszlott.

Néhány mágus megpróbál egy új Horizont Rendházat létrehozni a Földön, ahol újból összegyűlhetnek, irányíthatnak, és újra egységbe kovácsolódhatnak, és talán több sikerrel járhatnak. Csak idő kérdése, hogy ez a próbálkozás megvalósuljon.

## RANGOK ÉS CÍMTEK

A Nagy Zsinaton, ahol megalakult a Tanács, a Tradíciók meggyeztek egy rangokon és címeken alapuló rendszerben. A rangok mérik a mágus viszonylagos megvilágosodását és gyakorlati jártasságát, a címeket pedig kivételes tettekért, mágikus képességeikért, tiszteletreméltó kor eléréseért – vagy akár pusztá szeszélyből – adományozták. Ha azonban egy mágus nem tudja megvédeni a címét, hamar el is vesztheti.

A legáltalánosabb módja egy cím elnyerésének, ha valaki jártasságot szerez egy vagy több Szférában. A kezdő mágus legtöbbször *beavatott* vagy *novícius* lesz, attól függetlenül, hogy kap-e instrukciókat vagy sem. Amikor nagyobb fegyelmet és tehetséget mutat egy Szférában, akkor *tanítványi* rangra emelkedhet. Még nagyobb önuralommal elnyerheti az *adeptusi* címet. A kivételes *mesteri* rangot csak azok a mágusok szerezhetik meg, akik elérték egy Szféra legfelsőbb fokát. Az, aki a varázslás terén legendás hírnevet szerzett, megkapja az áhított és ritka *ősmágusi* címet. Ilyen megbecsülés csak a velejáró tisztelet elismerésével jár.

Egy öreg mágust több Szféra fölött is elismerhetik mesternek, de ezek legtöbbször, a materiális világ börtönéből menekülve, visszavonult a Földről, mióta kiszélesedett a Mezsgye. Ezek a címek a felismerés erejét szemléltetik, és néhányak szerint ez a hierarchia gőgöt szülhet. A mágusok esetleg sietve akarnak majd mesterré válni, ha egyszerűen csak hatalmat akarnak, nem kérve az egyébként velejáró megvilágosodásból.

A Kilencek Tanácsa ezeket a kifejezéseket 1466-ban választotta a szakértelem általános mércéjéül. Ma azonban egyedül a kórusbeliek és a hermetikusok *erőltetgetik* őket.

### MIT JELENTENEK EZEK A CÍMTEK?

Játéktechnikailag ezek a rangok megfelelnek a besötétített Szféra rubrikáknak: egy-kettő (novícius/beavatott), három (tanítvány), négy (adeptus), öt (mester), és hat vagy afölött (ősmágus).



A többi Tradíció jobban szereti a saját terminusait használni. Az Éter Fiainál a tanuló, tudós, doktor, professzor és a tudományok mestere elnevezéseket használják. Több Tradícióban (például Álomszólók, Verbéna és Virtuális Adeptusok) pedig egyáltalán nincsenek is gombok.

## A TECHNOKRATA UNIÓ

Az új évezred hajnalán a világot és benne az embereket a Technokrácia uralja testileg, lelkileg és szellemileg. Programokat szerettek arra, hogy aláaknázzák és banálissá tegyék a burjánzó másság elszigetelt gócait, a Tradíciók megtörték, és a statikus valóság monolitja most arra készül, hogy befejezze a munkát. Az Unió tudósai úgy tekintenek magukra, mint egy új világ építészre, egy hat és fél évszázadig formált valóság megalkotóira. Amikor más csoportok manipulálják a Tömeget, az Uniónak van a legtöbb veszítenivalója. Ezért hát a technokraták gyorsan és hatékonyan reagálnak, hogy elnyomják a birodalmukat fenyegető lázadásokat.

### A MODERN JELEN

Az örületes léptékkal haladó világ folyamatosan munkát biztosít a Technokrácia számára. Újabb és újabb elméleteket, eszközöket alkotnak azért, hogy megóvják a népet a veszélyes felfedezésektől, és hogy kiterjessék az emberiség ismeretkörét. Ezzel szemben a misztikus Tradíciók szembe helyezkednek a konvencionális tudománnyal, az emberek merev társadalmá ellenéz a mindenfajta kreativitást vagy másságot, a tudomány és a technika pedig saját bonyolultsága alatt roppan össze, amikor hibára hajlamos emberek kezébe kerül. A technokrata ügynökök erre a nyomásra heves tettekkel válaszolnak – levadászák az olyan misztikusokat, akiket nem értenek meg, keresik a módját, hogyan építsék újjá a meggyengített technikát, néha harcban szállnak más technokratákkal is.

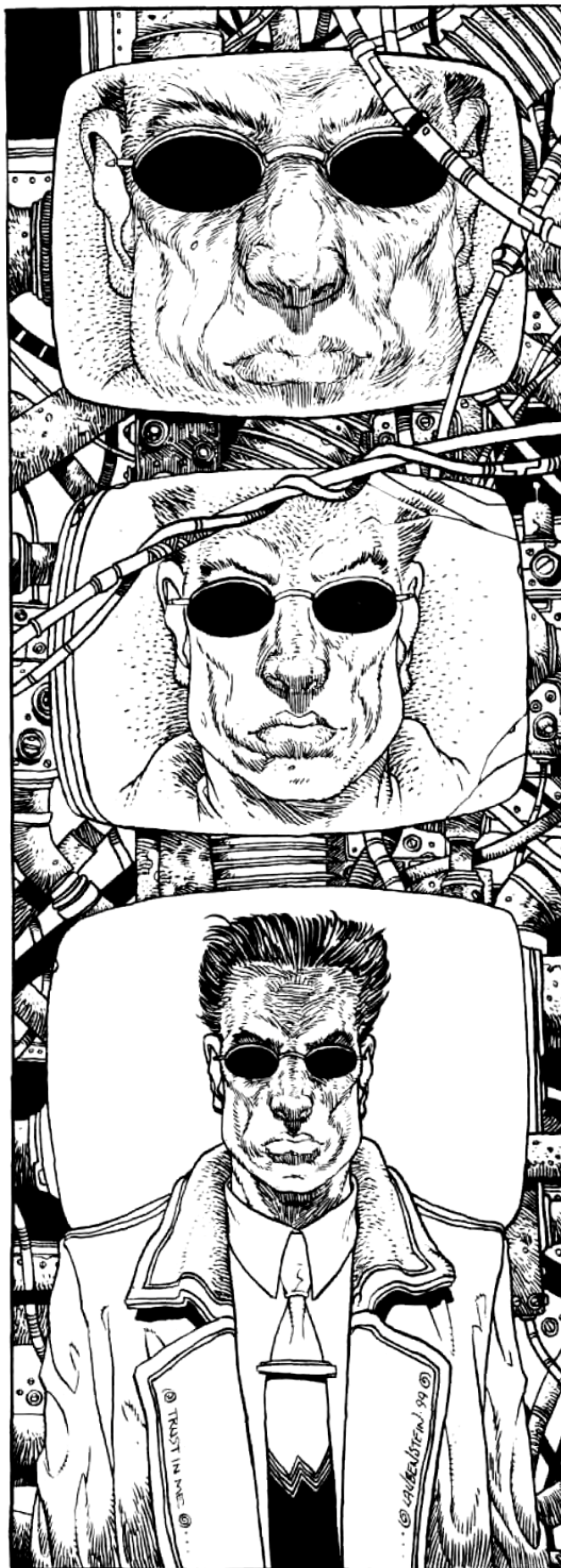
Ilyen múltbeli teljesítménnyel kit érdekel, hogy néhány maradi varázslót felől a gépezet? Talán valaha a Technokrácia nemes célért küzdött, de félelem, kapzsiság és utálat fertőzte meg, és hosszúra nőtt, mély gyökeret eresztett azokból a romlott magvakból.

### TUDOMÁNYOS ELJÁRÁS

A Tradíciók szerint a Technokrácia tudományos és technikai eszközei mágikusak – a Kilencek Tanácsa szerint a Mezsgyén való átkelés képessége, az elmeolvasás, a repülés vagy az emberi határok túlszárnyalása a valóság manipulálására használt akarat megnyilvánulása. A Technokrácia szerint semmi sem állhatna távolabb az igazságtól. Az Unió tudósai kutatásokat folytatnak, gépezeteket alkotnak és harcolnak azért, hogy megteremthessenek és megőrizzenek egy világot, ahol nem létezik a mágia. Számukra a varázslás valamiféle babona, visszafejlődött gondolkodás, egy megismételhetetlen jelenség és veszélyes kísérlet ellenőrizhetetlen erők kezében.

A tudomány alapköve mindannak, amiért a Technokrácia küzd. Ez bizonyítható, megismételhető eredményeket szolgáltat, egy olyan technológiát, amit bárki emberfia veszély nélkül alkalmazhat, és lehetővé teszi a természeti, tudományos törvények osztályozását. A tudomány olyasvalami, amit nem a hit vezérel, hanem szigorú kísérleti eljárásokon keresztül bizonyítják.

Hasonlóan a technokraták sem fogadják el az őket körülvevő mágikus eszmék megnyilvánulásait. Nem fogadják el az Avatórok létezését sem. Helyette kitalálták a Géniust. Nem kapcsolódnak rá az emberek álmaira, ha szükségük van valamilyen információra. Helyette bemagolnak egy adatbázist. Egy technokrata számára, minden tudományos mű független alkotójától. Talán meg tud





építeni egy teleportációs platformot, de nem hiszi azt, hogy akarata bírja működésre alkotását. Szerinte azért működik, mert kidolgozta, összeállította és letesztelte, valószínűleg asszisztensek segítségével. A technokrata tudósok az emberiség legfelvilágosultabb elméiként tekintenek magukra, akik képesek megérteni az olyan tudományos dolgokat, amik túlságosan ezoterikusak az emberek számára, hogy megértsék vagy felhasználják.

## A PARANCSNÖKLÁSI LÁNC

Az Unió egy hatalmas, sötét szervezet, mely behálózta csaknem az összes emberi törekvést. A legtöbb mágus mindössze egy vagy két csápjába botlik bele. A meggyőző látszat ellenére a Technokrácia nincs mindenütt jelen, mint azt sok tradíciós mágus hiszi.

Az Unió hierarchiájának csúcán a Belső Kör áll, egy olyan tudósokból álló rejtélyes testület, akikkel kevesen találkoztak személyesen. A legtöbb technokrata számára a Belső Kör semmivel sem több, mint egy cégjelzés az Unió-szerte közvetített bejelentéseken. A mélyüri műveletek nemrégiben történt hirtelen megszakítása óta a Belső Körrel való kommunikáció egyenetlenné vált, és a Földön rekedt legtöbb technokrata inkább a személyes diszkrécióban bízik, mint az ettől a túldicsért testülettől érkező küldetési jelentésekben. Az eljárásban bekövetkezett változás nem kis kellemetlenségeket okozott, mivel úgy tartották, egyedül a Belső Kör rendelkezik a teljes Órabeosztással (ez határozza meg, hogy melyik felfedezést mikor mutatják be az embereknek).

A Belső Kör készíti a beosztásokat a havi Szimpóziumok számára, ahol valamennyi Konvenció vezetői összeülnek, hogy megvitassák az aktuális helyzetet és terveket. Ha egyetértés születik, jövőkép-nyilatkozatot készítenek, és szétküldik az Unióban. A korlátozott kommunikáció miatt, ezek a dokumentumok sem mindig jutnak el mindenkihez a Földön. Néha ezeket már nem használhatóak a jelenlegi földi körülmények között, és sokszor nem is foglalkoznak velük a sokkal sürgetőbb ügyek miatt.

A látszat ellenére a Technokrácia alkalmazottainak többsége nem Felvilágosult – egyik szinten illetve Módszerben sem. Olyan Alvók ők, akiket – nagyon alapvető szinten – fejlett technikára képeztek ki, hogy képesek legyenek használni a fejlett eszközöket. Az Új Világrend legtöbb ügynöke a kormányban vagy a médiában, vagy a Szindikátus ügynökei az üzleti világban, mindmind Alvók. Egyszerűen nincs elég Felvilágosult személy, akit ilyen háttérszerepekre be lehetne osztani.

## JÖVŐKÉP

Most, hogy a Kiteljesedés háborúja gyakorlatilag véget ért, és a Tradíciók menekülnek, az Uniónak nagyobb személyzet és több idő áll rendelkezésére céljai beteljesítéséhez. Minden egyes Konvenciónak saját elképzelése van arról, hogyan érje el ezeket a célokat, de mindannyian ugyanazért a végső célért küzdenek.

Először is, az Unió lakhatóvá akarja tenni a Földnek akkora részét, amekkorát csak lehetséges. A túlnépesedés babonákhoz, műveletlenséghez, csökkenő elvárásokhoz, alacsony életszínvonalhoz és szegénységhez vezet. Azzal, hogy a Technokrácia elegendő helyet biztosít mindannyiunk számára a kényelmes élethez – vagy legalábbis egy kevéske magánélethez –, ösztönözni próbálja az embereket az önálló fejlődésre.

Az Unió világszerte támogatni és fejleszteni próbálja az oktatást; ezt tűzték ki elsődleges célul. A lényeg egyszerűen az, hogy ha a felkészítőknek több idejük lenne egyéni tanulókra, minden tanulóknak nagyobb esélye lenne arra, hogy jeleskedjenek,

bármelyik tudományukat választották is. Az Új Világrend számos felkészítő gyakorlatot fejlesztett ki, amelyeket már a hajdani első világ országaiban is rendszeresen használtak.

Amint a Földet bebiztosítják, az Unió azt tervezi, hogy az emberiség a csillagok felé indul, elsőként a Holdat kolonizálja, majd a Naprendszer többi bolygóját. Mindenekelőtt az Űrmérnököknek meg kell bizonyosodniuk arról, hogy az embereknek biztonságos-e elhagyniuk a Földet – hogy a Nefandusokat, a földönkívüli lényeket, a Martalócokat és más fenyegetéseket megfékezzék.

A technokrata orvosok csökkentik és megszüntetik a járványokat, a születési és fejlődési rendellenességeket. Elsősorban az Örökítők állnak e program mögött, azzal a céllal, hogy világszerte fejlesszék az egészségügyi technológiát. Új gyógyszerek, diagnosztikai és sebészeti technikák kifejlesztésén dolgoznak, és egyre nagyobb elővigyázatossággal kezelik az egészségkárosító körülményeket. A betegség és sérülés kísértetének elpusztításával az Unió azt reméli, hogy megszabadíthatja az emberiséget saját halandóságától való félelmétől.

Végül, ami a legfontosabb: a Technokrácia a globális Felhatalmazás megvalósítására törekszik. Mindegyik Konvenciónak megvan a maga egyéni elképzelése, hogyan történhetne ez meg, de az Örökítők és az X Iteráció tűnnek a legesélyesebbnek arra, hogy kidolgozzák a szükséges technológiát az emberiség félisteni szintre emelésére. Gépek vagy közvetlen emberi augmentáció által törekednek az értelmi képességek megnövelésére és a további fejlődés elősegítésére.

E törekvések végeredményeképp a mágia hamarosan nemcsak elfeledetté, hanem idejétmúlttá is válik. Minden könnyebbnek tűnik majd a technika segítségével, amit a mágusok valaha is remélhettek, és bárki számára elérhető lesz. A mágia szükségese nélkül a mágusok jelenléte egyszerűen feleslegessé válik. Az egész Földön szétrajzó népeiséggel nem maradnak olyan helyek, melyek távol esnének a lakott területektől, és így többé nem lesz biztonságos hely az Eltávozottak számára, ahol élhetnek vagy ahova ellátogathatnak a Földön. Ugyanez vonatkozik az űrutazásra és a bolygóközi kolonizációra. Amint a Föld már nem lesz biztonságos, a világ természetfölötti veszélyeinek vissza kell vonulniuk valahová, és az Űrmérnökök mindent megtesznek azért, hogy elvágják a meneküléstük útját.

A tudományos alapelvek széleskörű elterjedésével nem kell majd a valóság egyik aspektusát sem magyarázni az istenekkel, mágiával vagy egyéb hókuszpókusszal. Az emberiség Kiteljesedésével még a Technokrácia is jelentéktelenné válik – aminek sok technokrata nem fog örülni. Más tudósok úgy hiszik, hogy ezzel egyszerűen minden ember csatlakozik az Unióhoz. Bárhogy is lesz, a természetfölötti megszűnik fenyegetésnek lenni. Sokkal baljósatúbb azonban, hogy az egyéniség is a múlté lehet. Az is előfordulhat, hogy a Technokrácia teremtményei önálló értelmet fejlesztenek ki, és egy az egyben az emberiség helyére lépnek. Bár ezutóbbi csak az egyik aggasztó gondolat a sok közül.

## MARTALÓCOK

Néhány mágus teljesen megtébolyodik az Ébredésekor, vagy valamikor azután. A mentális instabilitás ellenére ez nem jelenti azt, hogy rendkívüliek a Felébredettek között (szemléletbeli torzulásukat tekintve, ez tűnne logikusnak), egyesekben néha annyira eluralkodik az örület, hogy ez kihát minden cselekedetükre. Szemléletük örökre megváltozik, és számukra úgy tűnik, hogy a világ, amit látnak, nem az, amiben a többi ember él.

Az ilyen fajzatokat Martalócoknak nevezik, és kikerülhetnek bármely csoportból – lehetnek tradíciós, technokrata vagy akár egyéb mágusok. Természetesen állapotuk nem mindig vehető észre azonnal. Egy Martalóc, akit egy csoport a saját tagjának hisz, hatalmas károkat okozhat a közösség belső dolgainak kifürkészésével, sőt, akár olyan fontossá is válhat, hogy aztán



elterjesztheti csavarodott eszméit. Ezek miatt és más okok miatt a legtöbb mágus féli a Martalócokat. Néhányan pedig üldözik is őket, mivel fenyegetik a „fegyvelmezt” varázlást.

A külvilágtól eltérő valóság szemléletük uralta elzárt, belső kis világtól eltekintve, a Martalócokat aligha lehet megkülönböztetni a többi mágustól. Azonban a saját tévhitüktől eltorzult Avatárjaikkal a Martalócok oly módon változtatják meg a világot, amely nem ellenkezik a fenekesül felforgatott valóságukkal, így ritkábban szenvednek az ilyen változtatások visszarúgásaitól. Egy Martalóc is képes Paradoxont előidézni, és minél józanabb, stabilabb emleállapotú, annál valószínűbb, hogy egy ilyen balszerencse bekövetkezik. Gyakran azonban a Paradoxon egyszerűen csak „átmossa” őket mindenféle hatás nélkül – ha egyáltalán bekövetkezik.

Hála az égnek, a Martalócok igen ritkák manapság! A legelvetemültebb elképzeléseikkel a legkisebb összhangra képesek az őket körülvevő világgal, számukra a Föld túl bonyolult ahhoz, hogy felfogják ép ésszel. Efféle mániakusok élnek szellemvilágok peremén is, és már jó ideje szakítottak minden földi dologgal, amiért más mágusok csatáznak. Azok a Martalócok, akik maradtak, természetesen ősrültek és veszélyesek, de jóval több kapcsolatuk van a külvilággal (már ha ez annak nevezhető), mint vadul lángoló eleiknek.

## NEFANDUSOK

Alig van olyan szó, ami annyira vagy oly hamar feldühítene egy mágust, mint a Nefandus kifejezés. A Bukottak a Feledés, a rémálmok és az eredendő kócos szolgái, amiktől a világegyetem a Teremtés óta hánykolódik. Külön-külön minden Nefandus egy nagyurat vagy valamilyen mocskos eszmét szolgál. Együttesen nem vágnak kevesebbre, mint valamennyi valóság teljes elpusztítására. Az ő jövőképük nem a Felemelkedésről, hanem az Alászállásról szól.

A Nefandusokat nemcsak a sötét vágyaik miatt gyűlölik,

üldözik és félik, hanem mert ellentétei mindannak, amiért a mágusok küzdenek. Egy Nefandus szó szerint kifordítja az Avatárját, örökre megváltoztatva a sorsát, átalakítva a teremtés helyett a pusztítás szószólójává. Ami még rosszabb: bármelyik mágus *elbukhat*, és a Nefandusok mindig is tárt karokkal várták az újoncokat. A Tradíciók és a Technokrácia árulóit *barabbinak* minősítik, és mindkét csoport példátlan kegyetlenséggel, az ellenségeskedéseket félretéve vadászik a Bukottakra. Talán a legelrettetőbb, hogy egy mágus Avatárja örökre beszennyeződik a Bukáskor. Egyedül az Orákulumok tudnák megmondani, hogy egy ilyen rettenetesen eltorzult lélek megmenthető-e egyáltalán.

## ELVESZETTEK, MŰHELYEK ÉS KÜLÖNCÖK

Néhány mágus független marad, és nem áll be sem a Tradíciók, sem a Technokrácia soraiba. Vannak, akik egyszerűen csak maguktól *ébredtek fel*, és saját stílusú varázlást tanulnak. Mások kicsiny, kulturális enklávék tagjai, ahol a Tradíciók tanainál kevésbé széleskörű varázlási módszereket gyakorolhatnak. Páran pedig mindenből vesznek valamit, és azt összegyűrik, mágiát teremtve az egyvelegből. Ezeket a mágusokat együttvéve Különcöknek nevezzük – olyanok ők, akik egyik varázlórendbe sem illenek bele. Külön-külön lehetnek Árvák (olyan mágusok, akik mentor segítségével nélkül ébredtek fel és fejlesztik erejüket) vagy Műhelyek (kis kulturális csoportok) tagjai.

Nemrégiben a Technokrácia elemein belül is felfedeztek független Műhelyeket – és azon nyomban ki is irtották őket. Még e máguscsoportok kicsinyke kulturális öröksége is fenyegetést jelent a Konszenzusra nézve. Legtöbbjüket szétkergették vagy elpusztították, esetleg védelemért cserébe beálltak a Tradíciók egyikébe.



## ÁRVÁK

Rohamosan növekszik az *egyedül felelősek* száma, mindazon nehézségek ellenére, amit a Technokrácia Pogromja és az agresszív tradíciós toborzások jelentenek. Nap mint nap egyre több ember *ébred* spontán, egy mentor útmutatásai nélkül, és arra kényszerülnek, hogy saját úton járjanak. Hiányzik belőlük a csoportok szervezethez, és nem rendelkeznek varázslóközösségek széleskörű kapcsolataival. Hát ezért nevezik őket Árváknak.

A Kitalálás idős harcosai számára az Árvák időzített bombák; az edzés és az irányítás hiánya mindenki számára veszélyessé teszi őket, magukra és az ártatlan szemlélődőkre nézve is. Éppen ezért gyakran üldözik őket, és vagy megölik, vagy besorozzák a megfelelő Konvencióba vagy Tradícióba. A legtöbb Árva jobb szereti a saját útját járni, és gyakran erőszakos halált halnak a képzés során.

Ebben a rohanó korban a Tradíciók, Konvenciók, Martalócok és Nefandusok kategóriáján kívüli mágus Árvának – vagy Különcnek (ahogy egyre gyakrabban nevezik őket) – minősül. A hivatalosan Műhelyekként ismert csoportok tényleg olyannyira szórványosak, hogy szedett-vedett képzetükkel csupán féltucat mágust mondhatnak magukénak. Hát ezért is Különcök ők a maguk kis szövetségével.

## AZ ORÁKULUMOK

A hatalmat, a célokat, sőt még ezeknek az isteni erővel rendelkező mágusoknak a létezését is gyakran megkérdőjelezzik. Néhányan azt állítják, hogy az Orákulumok a létezés magasabb szintjére emelkedtek, mások szerint ők csupán a mítoszok szereplői. Egyes távoli Világokat uraló, nagyhatalmú lényeket Orákulumoknak tartanak, de ők valószínűleg csak nagyhatalmú szellemlények vagy ősmágusok.

A legtöbben egyetértenek abban, hogy az Orákulumok igenis léteznek. Ismeretes, hogy sok ősmágus és mester az Umbra mélyebb régióiba távozott, hogy helyet követeljenek az Orákulumok között. Senki sem tért vissza, így végzetük ismeretlen. Állítólag az elutasítottak Avatárját valamilyen szélsőséges és látványos módon megbélyegzik, de még senki sem látott ilyen jegyeket, sőt halvány fogalmuk sincs arról, hogyan nézhetnének ki ezek. Egyes pletykák szerint meghatározott számú Orákulum van, és az egyiküknek vagy feljebb kell lépnie vagy meg kell halnia ahhoz, hogy egy újabb valaki beállhasson közéjük.

A földi állapotokat figyelembe véve, nem valószínű, hogy bármelyik mágus valaha is találkozik egy ilyen lényvel (vagy egy lesz közülük), tehát a legtöbbször számára vitás a kérdés. Teljesen valószínű, hogy egy Orákulum erőteljes természete számára a Konszenzus fojtogatónak, vagy akár végzetesnek tűnhet.

## KABALOK

A közös élményeket átélte, a természetfölötti látomásaik miatt kirekesztett mágusok kabaloknak nevezett kis csoportokban gyülekeznek. A történelem során a kevésbé elzártkózó varázshasználók összeálltak a hasonló gondolkodásúakkal, olykor megosztva tudásukat vagy kölcsönös védelmet nyújtva egymásnak. Nyilvánvalóan az ilyen csoportosulásokat gyakran széthúzzák a belső viszályok, hajlamosak az egoizmus és az ideológiai konfliktus vermébe zuhanni. Mégis, a legnagyobb győzelmek (és vereségek) némelyike máguscsoportok ténykedéseinek köszönhető – ezt a Technokrata Unió, a Hermész Rendje, sőt még a Tradíciós Tanács sem tagadja.

Napjaink kabaljaiban egyre ritkábbak a belső viszályok; egyszerűen annyira kevés mágus maradt, hogy a túlélőknek azt kell enniük, amit eléjük raknak. A megosztott tudás egységes

lobogója alatt a Tradícióknak nincs más választásuk, mint tolerálni a különbözőségeket; a Technokrácia pedig már jó ideje kifejlesztette a maga megosztott tudományának politikáját. Persze azzal, hogy ezek a köztiszteletben álló szervezetek saját soraikon belül ilyen újításokat vezettek be, az egyéni problémákat még nem oldották meg.

Sokféle okból alakulhatnak kabalok. Nyilvánvalóan a mágusok jóval könnyebben alakíthatnak ki kapcsolatokat az emberekkel, ha mondjuk azok képesek megérteni az életfelfogásukat, de ez nem ilyen egyszerű. A mágusok természetüknél fogva különös szituációkba keveredhetnek. Olyan ez, mintha a világ, mihelyst hozzáhangolódik a mágikus világhoz, kifordul önmagából, és egy *érdekes* életbe taszítja a mágust. Amikor többen is belecsöppennek valamilyen szokatlan, misztikus helyzetbe, teljesen természetes, hogy megosztják egymással tudásukat, hogy élve megússzák a dolgot (feltételezve, hogy előbb nem ölik le egymást filozófiai különbözőségeikért). A kezdő mágusok számára roppant vigasztaló olyanok között lenni, akik tényleg *tisztaban vannak* a helyzettel, és rengetegen állnak össze stílusuk és dogmaik különbözősége ellenére. Egy közös ellenséggel szembeni küzdelem ugyancsak erős baráti kötelékeket teremthet.

A mágusok közt alapvető társadalmi egységként, a kabalok majdnem annyi féle szerepet töltenek be, mint ahányan vannak. A legtöbb csoportban egyenrangúság uralkodik, habár vannak kivételek. Néhány mágus szeret függetlenül dolgozni vagy éppen maga erejéből túlélni a holnapot. Viszont a számokban erő lakozik, minél többféle eszköz áll rendelkezésre, annál könnyebb megbirkózni a fenyegetésekkel.

## EGYÉB LÉNYEK

Csak mert a világ több lehetőséget enged a mágusoknak, nem jelenti azt, hogy mindig úgy táncol, ahogy ők füttyölnek. A mágia évezredek óta része a kozmosznak, és megvannak a maga mitikus legendái – goblinok, mumusok, zombik és még furcsább lények. Annak ellenére, hogy sok Eltávozott elmenekült a Földről, még mindig elegendő maradtak, és a mágusok lépten-nyomon beléjük botlanak.

A kilencedik fejezetben további részletesebb leírást találhatsz a különféle természetfölötti „teremtényekről”.





# A KÖZTISZ



Most pedig következzen a nagy kérdés: Mi is a valóság?

Van a világ, aztán meg van a Világ – és a különbség sokkal több köztük, mint az, hogy nagybetűvel írjuk, vagy nagyobb hangsúllyal ejtjük ki az egyiket. A világban minden reggel felkelsz és elbaktatsz a munkába. Otthon vár rád a televízió sápadt ragyogása, a „pont olyan, mintha otthon készítettéd volna” ízekkel kecsgetető fagyasztott kaja. A Világ azonban távol esik az efféle létezés kábító monotonitásától. Csodás és varázslatos helyek bújnak meg a téglá és kő törekeny látszata mögött. Ez a Világ a Tellúria, és semmivel sem kevesebb, mint minden, amit el tudsz képzelni.

## A TELLÚRIA

Ez egy fantáziánév a valóságra, ám a mágusok túllépnek az idealizáción és a besorolásokon. Ha valami fontossá válik, az hatalmat nyer. Segít megkülönböztetni a létezés színes igazságát attól a gyufáskatulya-világtól, amibe az ember születésekor belekerül. És a Tellúria tényleg színpompás igazság.

A Tellúria a világegyetem – rengeteg eshetőség és lehetőség színtere, melynek csupán a benne lakozók képzelete szab határt. A világon mindennek, ami megálmodható, megvihatható, szavakkal leírható, megvan a képessége, hogy létezzen a maga mérhetetlenségében. Sok ilyen fantáziavilág létezik már, és sokkal, de sokkal több vár megalkotásra. A Tellúria korlátok nélküli létezés, melyet a remények formálnak. Ez az anyagi és a

spirituális világ egyben, ahol a gondolat tetté lesz, és a hit alakot ölt.

## A SZŐTTES

Nincs is reális mód arra, hogy megértsük a Tellúriát a tiszta lehetőségeinek nyers állapotában. A mágusok legmerészebb törekvései ellenére mindenkinek korlátozott a felfogása, és ennek következtében képtelenek elfogadni a mérhetetlen káosz tisztaságát. Egy metaforán keresztül az emberek renddel és szerkezettel ruházták fel a Tellúria szövetét. Megteremtették a Szőttest. Minden lehetőség vagy álom selyemszálként alakot öltött, és beleszövődött a világ szövetébe. A Felébredettek képesek rá, hogy újrászöjék a fonalakat, ahogy szükséges, vagy ahogy kívánják, és a végtelenségig alakíthatják a lehetőségeket. Alapjában véve a mágiához hozzátartozik a Tellúria nyers szálainak feltekerése és a mintázat megváltoztatása.

A veszély az, hogy ha túl sokat rángatják a fonalakat, félő, hogy elfoszlanak, elszakadnak vagy elvesztik alakjukat. Ami még fontosabb, a Felébredettek már azzal is megváltoztathatják a Szőttest, ha csupán helyet változtatnak benne. Így minden rántás a szálakon visszahat a mágusra. Az, aki túl erősen rántotta meg őket, elbukhat, amikor a selyemszál elszakad vagy hirtelen támadt zavarában elveszítheti önmagát. Mindig nagy gonddal kell figyelni a Szőttest mintázatát, és egyszerre nem szabad túl nagy mértékben megváltoztatni azt. Senki sem tudja, mi történe, ha túlságosan elfoszlanának a szálak, és nem tudnának egyben maradni, bár ez könnyen kitalálható... a valóság végét.

## MÉLY ÁLÓTTIBA RINGATVA



Az értelem a valóságon éktelenkedő gennyedő seb. Ott van mindenütt, benyomakszik és megfullaszt. Bármit megmagyarázhat, de semmit sem old meg. Fogászati állkendő ez, mit az emberek arcára kötöttek, hogy továbbra is csendben szunnyadjanak, némán és vakon a létezés igazságaira. Nagy hatalmú eszköz, mindamelllett gátló korlát is.

A mundánok, a normál emberek, az Alvók világa szürke egy hely. Persze ott is van napsütés meg nyálóka, eső után a fejünk felett szírvány és zöld fűvű területek hektárjai, amiket gyomlálásképpen a hétvégeken gondosan lenyírnak a külvárosiak, mintha rosszabbak lennének a ráknál. Rengeteg szín kifakul, de mind csupán egy szürke bevonat a valódi színeken. A mágia a tündérmesékben szereplő valami vagy az a furcsa hölgy a macskákkal, abban az illatos boltban a Lepukkant utca és az Arra Se Járunk sugárút sarkán.

Ez hát a Sötétség Világának valósága – a legtöbben nem is hisznek a mágusokban. Nem hisznek a varázslásban, az éjszakánként felbukkanó dolgokban, abban, hogy az a férfi szörnyeteggé változhatna, ha akarna, vagy abban, hogy a holtak nem mindig maradnak teljesen holtak. Miért gondolkodnának másképp? Mindenben azt látják, hogy a mágia a legendák, mítoszok és gyermekmesék része.

Csak éppen nem az.

Nem mintha a világ Alvóit bármennyire is érdekelné. Mindenkinek megvannak a maga problémái. A népet olyan kormányok óvják, amiknek bizonygatniuk kell hatékonyságukat, hogy a bűnözés egyre csökken – az emberek mégis minden este zárt ajtók és pittyegő riasztóberendezések mellett térnek aludni. Bőségesen akad munka, mégis át kell kelned az úton, hogy kikerüld az egyre szaporodó hajléktalanokat, akik épp hogy megélnék. Úgy tűnik, mindenki egyre gazdagabb lesz, kivéve téged és a szomszédaidat.

Nem elég, hogy az utcák kietlenné válnak, amiknek „rendbe kellene jönniük” a szürke tornyaikba zsúfolt emberektömegektől. A külvárosok, a gazdagok és a jómódúak menedékei épp oly rothadtak, mint a túl sokáig a konyhaasztalon hagyott alma. A tökéletesre nyírt gyepek és a mézeskalács ház látszata mögött torzult lélek rejtezik, a fajtalanok, drogok, alkohol, családon belüli erőszak, gyermekpornó és gyilkosságok csírája. A zöld gyepek és kék úszómedencék sakkábláján nincs biztonságos hely a felszínre szólított valóság szörnyetege előtt.

Talán úgy véled, a vidéki élet és a vadon talán békét, biztonságot nyújthat. Hát tévedsz! A pusztítás és a félelem rendje eljut még a legtávolabbi menedékbe is. Az Antarktisz természeti kincsek reményében tanulmányozzák. Az Amazonasz erdői még mindig lángolnak. Újra vadásznak a bálnákra a majd fél évszázada biztonságos vizeken. A mérgeket ma is az életünkhöz nélkülözhetetlen folyókba, patakokba, tavakba és óceánokba öntik.

Hát nem egy pompás kép ez az értelem-álom.



# MEGVETETT ÁGYUNK

Van odakinn még valami. Majdnem annyi van belőlük, hogy az ember figyelme szinte elsikkad fölöttük, ha kóbor mágusra támad kedve vadászni. Hála az égnek, tellúriaszerte vannak még olyan helyek, ahol el lehet lenni, vagy el lehet rejtőzni. Jó néhányuk itt a Földön található. Azonban többek ezek, mint egyszerű menedékhelyek. Tudás tárházai, semleges területek a mágia fejlesztéséhez. Régies kifejezéssel élve, ezek a Rendházak.

## A RENDHÁZAK

Nem fogsz felismerni egy Rendházat a kinézete alapján. Lehetnek mindenfélék a nyikorgós, már-már „kísértetjárta” jelzővel illetett viktoriánus háztól kezdve valamelyik fickó hátsó udvarán parkoló Volkswagenig. Ne valamilyen hegyoromra épített tornyot keres villámfénnyel a háttérben – legalább szakadj el Amerikától! Ahol egykoron a mágusok erődtített otthonaiként Rendházak álltak, ott mostanra már titkos rejtékhelyek vagy védelmi pozíciók húzódnak meg az egyébként hétköznapi díszlet mögé rejtve.

Egy Rendház olyan hely, ahová a mágus visszavonulhat, kiállhat a harcokból, és lepihenhet pár percre. Némely ritka és hön áhított menedéket a hatalommal átítatott helyekre építettek, így segítséget nyújtanak a varázslásban. De a legtöbbjük egyszerűen csak olyan zug, amiért a mágus kifizette a havi lakbért és elrejtett egy csomag chipset a konyhaszekrényben.

## GÓCOK

A Gócek hatalommal átítatott helyek. Olyanok, ahol a Szóttés száalai összefonódnak, és a kozmikus energia – a Kvintesszencia, ahogy egyesek nevezik – összegyülemlik. Ha a mágusok felállítanak egy Rendházat egy ilyen helyen, könnyebben rángathatják a Szóttés száalait. Az ilyen helyeken szinte megszűnnek a mágia korlátai – szabadon áramolhat az erő. Sőt, sok Góc nyomot hagy a körülöttük lévő dolgokban is, átítatja őket a hatalom, Tass-szá válnak, anyagi formába zárt mágikus energiává.

Valószínű, hogy a Gócek azért alakulnak, hogy tükrözzék a körülöttük lévő dolgokat. Például a Stonehenge azt jelképezte, hogy valaki rengeteg erőfeszítéssel az ismert minta alapján összerakta azokat a köveket. De lehet, hogy az emberek tudattalanul dolgokat építenek, hogy kifejezzék a hatalmat, amit Alvóként alig láthatnak. Akár az is előfordulhat, hogy mindkettő igaz, és egy mágus felhasználhatja ezeket a rejtett jelzéseket, hogy kiszúrjon egy Gócot, mintha csak egy térképről keresné ki. Szokatlan elrendezésű utcák, épületek, amik nagyon elütnek környezetüktől, vagy természeti jelzések, amik egy kicsikét túl szokványosak mind-mind útmutatóul szolgálhatnak hozzájuk.

## KONSTRUKCIÓK

Természetesen nem csupán a misztikus varázslók kutannak Gócek után. A Technokráciának is megvan a maga napirendje, és ebbe beletartozik az is, hogy a Gócekat saját operációs bázisalkká, úgynevezett Konstruksiókká vagy Kolóniákká alakítsák. Az ilyen helyek ritkán kellemesek. Először is, a Technokrácia az ilyen helyeken „megtisztítja” az Ősenergiát, kiszakítva nyers mágikus formájából és hasznosítja a merev tudomány számára. Másodszor, az ilyen helyek kutatólaboratóriumok és ipari létesítmények, ahol alig





jut hely kanapéknak vagy kávéasztaloknak. A kényelem ritkán szempont az efféle fickóknak.

A Konstruktókat is épp annyira lehet kiszúrní a megjelenésük alapján, mint a Rendházakat. Persze a legtöbbjük kutatólabor, műszaki főiskola vagy ipari üzem, de jó eséllyel Konstruktó lehet egy, a sarkon parkoló kábeles kocsi is, amely sosem mozdul el helyéről. Amit nem lehet elégszer hangsúlyozni: nem a külső a lényeg. Amikor a valóság ilyen változókéony, hát a kinézet aztán nem sok mindenről árulkodik.

## SZENTÉLYEK

Azok a mágusok, akik elég jókká (vagy elég hírhedtté) válnak, gyakran építenek személyes menedékeket. Az agyafürtabb mágusok

kerülik az olyan közhelyeket, mint a tornyok vagy a szabaddkőműves templomok; az ilyen dolgok felkeltik a figyelmet, és ez a legutolsó, amit a tradíciós mágusok a mai technokraták mindent figyelő szeme elé akarnak tární. A trükkje az, hogy olyasmit kell találni, ami kívülről szerény, de belülről már egész másképp fest.

Egy szentély személyes tér és valóság-töredék. A mágus saját mágiastílusá és vágyai szerint munkálja ki a belsejét, a saját valóság-szemléletéhez hangolva a helyet. Egy szentély nem feltétlenül gazdag vagy látványos, de mindenképp tükrözi a lakója világszemléletét. Ehelyütt a mágus jobb munkát végezhet, mint bárki más. Kísérletek, tanulás, asztrális utazás... minden varázslat könnyebb a szentély urának, és nehezebb mindenki másnak, aki nem illik bele a mágus paradigmatjába.

# A KÖZEL-UTÍBRA



Most már elég a Földből; a világegyetem tágasabb annál! Van egy egész vaskos kis Tellúriadarabka odakint, amit a legtöbb ember sohasem pillanthat meg. Éjszakánként a mágusok büntetlenül sétálgathatnak keresztül a szellemvilágokon és az elveszett földeken. Azonban a nappal, amikor a mágia ereje teljében van, az ilyen utazásokat inkább elvetik. Bizonyára azt hiszed mindez olyasvalami, mint ami a képregényekben van – dimenzióugrások, párhuzamos valóságok meg időutazás. A Tartományok azonban sokkal, de sokkal végtelenebbek és bonyolultabbak bármelyik sekélyes képregényklisénél.

## A MEZSGYE

Amikor valaki azt mondja, „Mezsgye”, valószínűleg csekély mélységű, arasznyi földszáv jut eszedbe, amit a gazdák ásnak területeik elválasztása végett. Nos, így is elképzelheted a Föld és a többi szellemvilág között húzódo határvonalat. Azonban a Mezsgye sokkal ijesztebb jelenség. Szögesdrót, savval teli széles árok, spirituális aknamező – így jellemezhető manapság. Semmiképpen sem ígér könnyű átkelést.

Azonban ez a határvonal nem csak az embereket tartja távol. Rengeteg rossz dolog van a szellemvilágokban, amik semmit sem akarnak jobban, mint a Földre kerülni és lelkeket emészteni el. Mindkét oldalra működik tehát – a Mezsgye kicsinyke játszóterükön tartja a mágusokat, és kirekeszti a Rossz Dolgokat. Nem mintha ez megakadályozná a mágusokat az átkelésben. A spirituális utazások ma talán sokkal veszélyesebbek, mint korábban bármikor, de a mágusok mindig is hősök és bolondok voltak.

Valaha egész könnyen át lehetett kelni a Mezsgyén. Persze, a fejfájások és bizonyos metafizikai horzsolások megszokottak voltak, de manapság semmi sem tud felkészíteni egy mágustanoncot az útra. Ez olyan, mintha valaki becsapott volna valami hatalmas ajtót, nehogy a mágusok átjussanak a túloldalra – vagy talán, hogy kicsukjon valami rosszat. A Mezsgyén keresztüli spirituális utazások sosem voltak zökkenésmentesek, ám ma már gyötrelmekkel teli, életveszélyes kirándulásokká váltak.

A szellemi utazás már a Mezsgye új „szántása” előtt is kockázatos volt. Pár mágus tudta csak összegyűjteni a szükséges erőt, hogy elugorjon a természetszemlélethez vagy a holtak országába. Az efféle kalandozgatásokból aztán legendás keresések születtek.

## A PENUTÍBRA

Ha egyszer egy mágus átjut a Mezsgyén, meg fog lepődni, mennyi minden hasonlít a maga mögött hagyott világhoz. Vagyis, felfedezi a

különbséget is, ha kihányta magát és lélegzethez jutott a pokoli fájdalmak után. Alighogy belépett a Föld fizikai formájához legközelebb álló szellembirodalomba, messzebbre találja magát bármely ismert Kansas-tól. A mágusok ezt a közeli tartományt Penumbának, Félárnyéknak nevezik. Ez a szinte-Föld épp hogy elkerüli a figyelmünket, ám mindig ott él a szívünkben.

## AZ ASZTRÁLIS UTÍBRA

Egy lépésre a Penumbra határától ott az Asztrális Umbra. Idősebb mágusok ezt a helyet Felső-Umbrának hívják, de ez az elnevezés cseppet sem fedi az ifjabbak véleményét. Ahogy a Penumbra a környezethez fűződő érzelmeket használja és erősíti fel, hogy megalkosson egy képzeletbeli Földet, az Asztrális Umbra a racionális kapcsolatokat fokozza.

Bármi, amit az ember tudni szeretne a világegyetem értelméről, emléleti szinten megtalálható itt. Persze rengeteg vitával és önvizsgálattal az univerzumban bármit lehet feszegetni. Hogyha a hit formálja a valóságot, egy pohár Guinness mellett kiötlött gondolatok épp oly helytállóak lehetnek, mint bármely elvont fogalom Tartományá.

## A SÖTÉT UTÍBRA

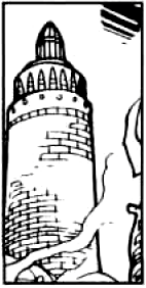
Ez a Tartomány az, ahol a holtak végzik, ahová az eltűntek eltűnnek. Az entrópia romlottsága megfertőz mindent, és a mindenre kiterjedő hanyatlás elképesztő súlya lóg a levegőben, arra várva hogy rázuhanjon az emberre. Ha a Penumbra az emberek akaratát, az Asztrális Umbra pedig a gondolatokat testesíti meg, akkor ez a Tartomány a rettegésük birodalma. A városok az enyészet omladozó romjai, elhunytak szellemeitől nyüzsgő vidékek. Bennük minden az összeomlás és a pusztulás szélén áll. Ennek a helynek még a szaga is rossz. Az idelátogató mágus bárhová is megy, a holtak az életéért vágyakozva követik, és megtesznek mindent, hogy kiszippantsák azt.

## BIRTOKOK ÉS TARTOMÁNYOK

A Mezsgye elhagyásával nem minden olyan elvont vagy rémisztő. Ha csak rossz származna belőle, miért kelnének át rajta a mágusok? Néha egy mágus elég gondolatot vagy érzelmet tud belevinni az Umbra egy szegletébe ahhoz, hogy áthassa azt. Hogy hogyan működik, azt csak az Orákulumok tudják. Amde valahogy a hit elég erős ahhoz, hogy kimetszen egy darabot az Umbrából, és megváltoztassa törvényszerűségeit. Másképp működnek a dolgok, és általában a mágikusan aktív lények előnyére.



# A HORIZONT



Lépjünk csak vissza egy kicsit! Említettük, hogy a Tellúria mindaz, amit a mágus el tud képzelni. Mindaz, amit *mindenki* el tud képzelni. Azonban korlátolt az emberek képzeletvilága, és ennek határán található a Horizont – mondhatni, a képzelet mezsgyéjeként. Kinyúl a távoli űrbe, meglepően messze, egészen a Vénusz és a Mars környékéig. Mint ahogyan a Közelumbra egyfajta párhuzamos Föld, úgy a Horizont az Alvóknak a Naprendszerben tett felfedezéseit tükrözi. Ezen a helyen valaha a leghatalmasabb mágusok gyültek

össze, hogy egymással csatázzanak a Szóttés szerkezetéért. Itt zajlott valaha az igazi küzdelem, amelyben mérhetetlen mennyiségű Kvintesszencia zúdult szinte közvetlenül a harcoló felekbe.

Azonban ma már korántsem az a játszótér, mint egykoron volt. A Mezsgyén nem csupán a mágusoknak nehezebb az átkelés, a Föld biztosította Kvintesszencia sem jut át megfelelően, ami megnehezíti a dolgokat odakint a Horizonton. A valóságot egybentartó mágia összezavarodik ott, a legtöbb Horizont Tartomány a kimerülés szélén áll és nem kell sokáig várni az összeomlásukig.

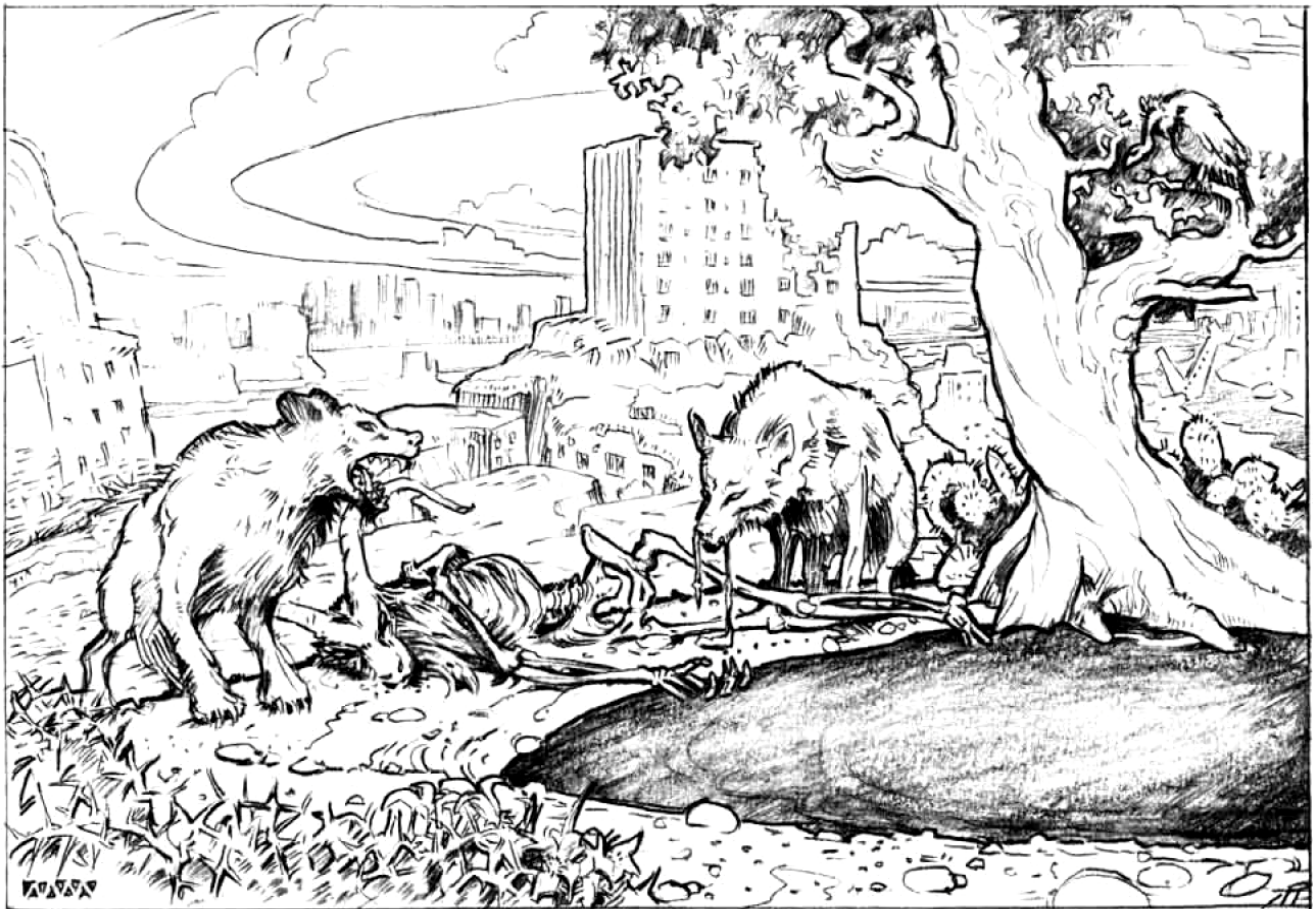
## A HORIZONTON TÚL



Hogy mi húzódik meg az emberi képzelet határain túl? Úgy tűnik ez a kérdés csábítja a legtöbb lelkes – vagy eszement – Látót arra, hogy keresztüllépjön a Horizont határán a Mélyumbrába. Ez a menő módja annak, hogy elmondhassuk, *valami* van odaát, és senki sem biztos abban, hogy ez olyasvalami, amit az embernek meg kellene ismernie. Majdnem minden, ami a Horizonton túli helyeket illeti, csupán pletyka, mivel a mestereken kívül alig páran merészkednek át oda. A túlélés bizonytalan, és csak a legerősebb mágia képes életben tartani a mágust oly messze a Földtől.

## MÁSVILÁGOK

Mivel az Umbra ennyire hasonlít a Földhöz, valószínűnek tűnik, hogy kiterjed az űrbe, a többi világ felé. Ki a fene tudja, mi lehet ott valójában? Ha egyszer elhagyjuk az Umbra szomszédos Tartományait, mindenféle furcsaság megtörténhet. Alternatív Földek. Négykarú zöld lények uralta Mars. A Plutón túl ólálkodó valamiféle sötét, zavaros örület. Minden lehetséges. A világegyetem végtelen... túl végtelen ahhoz, hogy biztonságosan felfedezzük, vagy akár megérthessük.





# ARMAGEDDON



A legendák szerint az univerzum a teremtése után szétvált az Egyetlen eredendő esszencia darabjaira, melyekből az Avatárok születtek. Elméletileg a mágusok azért keresik a Kiteljesedést, hogy újra egyesítsék ezeket a töredékeket a kozmikus esszenciával, melynek hatására begyógyulnának a világegyetem születésekor keletkezett sebei. Néhányan globális Kiteljesedésért küzdenek, hogy minden ember közreműködjön ebben a törekvésben.

Ám a legenda egy sötétebb és jóval szörnyűbb végzetről is regél: az Armageddon eljövételéről. Talán a kozmoszt hibásnak teremtették. Talán ezek az Ősenergia-töredékek soha sem egyesülhetnek újra. Talán a Kiteljesedés is csak valamilyen tréfa, és nincs is üdvözülés. Végül – említi a

legenda – a mágia erői majdan összezsápnak, és a világ ennek következtében fog elpusztulni.

Pár jóslat és monda a végítéletéről szól. Egyes mágusok szerint akkor fog eljönni, ha a Technokrácia egyszer tényleg kiirtja a csodákat a világból. Mások úgy hiszik, elkerülhetetlen a bekövetkezése, vagy esetleg a Nefandusok műve lesz. Néhányan amellet érvelnek, hogy az Armageddon egy új kor kapuját tárja ki, a régi világ elpusztul, hogy utat nyisson az utána következőnek.

Az Armageddon a legkellemetlenebb vég lenne, de azzal, hogy lassan kihál a mágia a világról és a valóság látszólag összeomlófélben van, valami szörnyű vézget felé hajlik, a teljes megsemmisülés kísértete egyre nagyobb méreteket ölt a mágusok körében.

## LEXIKON



A mágusok egymás között gyakran használnak sajátos kifejezéseket, amiket vagy a Tradícióktól örökölték vagy valamilyen hiány betöltésére találtak ki. Némelyikük egyértelműen mágikus gyökerekből fakad, míg egyiknek-másiknak nincs nyomon követhető eredete.

### HÉTKÖZNAPI BESZÉD

**Alvó:** Egy olyan személy, aki még nem *ébredt rá* a természetfölötti világ teljességére.

**Akolitus:** Egy mágus szolgálója, aki maga nem képes varázsolni, de hisz a mágia hatalmában.

**Arete (ejtsd: Áréte):** Egy mágus misztikus tudásának és a Tellúriával való kapcsolatának mércéje.

**Avatár:** Az ember lelkéhez kötődő szellemi energiátöredék, amely talán a réges-régi univerzum Tisztáiból származik. A mágus Avatárja hatást gyakorol a világegyetemre, és létrejön a varázslat.

**Álombirodalmak:** Dédelgetett álmokból szőtt világok.

**Árnyéktartomány:** Egy Töredéktartomány umbrális része.

**Árvák:** Az olyan mágusok, akik szertartásos felkészítés nélkül *ébredtek*, és akik önállóan tanulják sajátos mágikus technikáikat. Minden Árva saját maga fedezi fel a varázslásban való hitének mibenlétét.

**Beavatás:** Egy ifjú mágust a tanítványok soraiból a Tradíció teljes jogú tagjává avató próba.

**Csend:** A Paradoxon és a mágia miatt bekövetkezett átmeneti (általában) bódult állapot.

**Csoda:** Varázserejű dolog. Egyes Csodák kisebb trükkre képes egyszerűbb valamik, fikarcnyi Kvintesszenciával, mások legendás varázstárgyak, amik hihetetlen dolgokra képesek és rengeteg misztikus energiát tárolnak.

**Démon:** Egy, a szellemvilágokból származó veszélyes teremtmény elnevezése; ez lehet egy szellem, de lehet valami más is.

**Egybeeső mágia:** Hétköznapi körülményekbe burkolt mágia. Olyan varázslás, ami akár esetlegesen „meg is történhetne”.

**Eljárás:** Technokrata „mágia”.

**Eltávozott:** Másvilági bestia, például egy sárkány, ami jó ideje eltűnt a Földről.

**Epifánia:** Mágikus felismerés vagy a mágia hirtelen megértése.

**Ébredés, Az (Feleszmélés, A):** Az a pillanat, amikor az ember ráébred az erőre, amivel megváltoztathatja a világot.

**Famulus:** Testet öltött szellem, amit mágikus kötelék fűz a mágushoz, és ellátás fejében szolgálja őt.

**Felébredettek (Látók):** A természetfölötti lények összefoglaló neve, beleértve a mágusokat is.

### AZ A BIZONYOS K

A régi algolszász szövegekben rendszerint „magick” alakban említik a mágia művészetét, megkülönböztetve azt a bűbájosok egyszerű varázslásától (*magic*). Manapság azonban a Földön maradt mágusokból csak néhányan tudnak eleget az Avatárokról és az Ősenergia-elméletéről, hogy felismerjék azt, hogy a *felébredett* Avatár nagyon is másféle mágiát vesz figyelembe, mint az *alvó* boszorkányság. Furcsa nyelven szólsz – kezeiddel hevesen gesztikulálsz –, és ellenséged lángba borul! Felébredett mágia vagy boszorkányság volt ez? Már nem sokan látják a különbséget?

Amikor valaki akarat és praktika segítségével megváltoztatja a világot, az mágia. Talán gőgös önteltség volt azt gondolni, hogy a felébredett mágusok „Igaz Mágiájukkal” valamiképp különlegesebbek és felsőbbrendűbbek lennének másoknál.

**Fókus:** Egy tárgy, cselekedet, mondás, mozdulat vagy ehhez hasonló eszköz, amely a varázsláshoz szükséges. A fókuszon keresztül a mágus összpontosítja hitét és akaratát, és általa megvalósítja a mágiát.

**Gaia:** Bolygónk szelleme, a Földanya, ahogy számos természethívó mágus nevezi.

**Gilgul:** Az Avatárt elpusztító, valamint a mágust varázslási képességeitől vagy az újjászületéstől megfosztó rítus.

**Góc:** Varázserejű hely, ahol a Kvintesszencia szabadon és erőteljesen áramlik.

**Horizont, A:** A Közel-Umrát és a Mélyumbrát elválasztó mágikus határvonal.

**Hübrisz:** A túlradó büszkeség, ami abba a hitbe ringatja a mágust, hogy meghódíthatja az egész kozmoszt, és ami meggyőzi arról, hogy az ő útja „a helyes út”. Az ilyen gőgösség gyakran vézgetes, és ez a gyökere a mágusok között kialakult konfliktusnak is.



**Kabal:** Valamilyen közös cél érdekében egybetömörült mágusok csoportja.

**Kapu:** Mágikus átjáró, amely két hely közötti utazást tesz lehetővé.

**Keresés:** A megvilágosodáshoz vezető út.

**Kiközösítés:** Büntetés, melynek során a mágust kizárik a közösségből.

**Kiteljesedés:** Az emberi felfogást meghaladó megvilágosult, mitikus állapot.

**Kiteljesedés háborúja, A:** Az küzdelem, amely meghatározza, hogy a világot a mágia, a tudomány vagy a hit uralja.

**Konvenció:** A Technokrata Unió egyik csoportja, vagyis az X-Iteráció, az Új Világrend, az Örökítők, a Szindikátus és az Űrmérnökök ötösfogatának egyike.

**Közel-Umbra:** A Tartományokat körülvevő és a Földhöz közel eső umbrális régió.

**Kvintesszencia:** Varázserő. A Kvintesszencia minden dolog forrása és végcélja. Az Ősenergia építőköve.

**Martalóc:** Olyan mágus, aki átadta magát a dinamizmusnak, és felemésztette őt az örület.

**Mágia:** A világ megváltoztatása az akarat és a hit ereje által.

**Mágus:** Egy olyan emberre alkalmazott kifejezés, aki képes az elvont eszmék és praktikák alapján varázsolni, és ennél fogva vágyai szerint megváltoztatni a világot.

**Másvilágok:** A Mezsgyén kívüli világok.

**Megbélyegzés:** Büntetés, melynek során megjelölik a mágus Avatárját.

**Megrovás:** Büntetés, melynek során a mágust óva intik attól, hogy a további bűnöket kövessen el. Hasonló a feltételes szabadlábra helyezéshez.

**Metafizikai Háromság:** A Sztázis, Dinamizmus és Entrópia egyetemes erői.

**Mezsgye, A:** Az anyagi világ és a szellemvilágok között húzódó határvonal.

**Mélyumbra:** A Földtől messze túl eső, a mélyűrben létező Umbrát értik alatta.

**Mintázat:** Egy tárgy, hely, személy vagy fogalom metafizikai összetevője.

**Misztikus:** Mágiával kapcsolatos.

**Módszertan:** Egy Technokrata Konvención belüli alcsoport.

**Műhely:** A mágusok kulturális csoportja.

**Nefandus:** Egy bukott mágus, aki a sötétséget szolgálja, eltökélt célja visszahozni az univerzumba az eredendő káoszt.

**Órákulum:** Legendás mágus, aki túlszárnyalta a többi mágus tudását, túllépett talán még a Kiteljesedésen is.

**Ösvény:** Általános kifejezés a sorsra vagy egy varázslási ágazatra.

**Ősenergia:** A valóság összes alapvető összetevőjére jellemző (eredendő) energia, erő.

**Paradoxon:** A valóság visszahatása válaszul a mágikus változtatásokra. A Paradoxon lecsaphat közvetlenül, de akár lappangva is felhalmozódhat.

**Paradoxon Szellem:** Egy olyan szellemlény, ami a mágust a Paradoxon miatt kísérti.

**Paradoxon Tartomány:** Egy hatalmas paradoxon-visszacsapás következtében keletkezett ideiglenes Tartomány. A csapdájába esett mágusnak fel kell gombolyítani az univerzum bizarr hurkait, hogy kikeveredjen belőle.

**Pogrom, A:** A technokraták módszere, mellyel eltiporják a természetfölötti elemeket.





**Portál:** Állandósult Kapu, ami lehetővé teszi a ki- vagy belépést (általában csak az egyiket) egy másik helyre/helyről. A Portálokat számtalan biztonsági intézkedés óvhatja: némelyek például csak bizonyos embereket engednek be, de vannak olyanok, amik csak meghatározott számú alkalommal aktiválhatóak.

**Protokoll, A:** Tradíciós becsületkódex és szabálygyűjtemény. Sok tradíciós mágus túlságosan kétségbe van esve ahhoz, hogy kötelezze magát a Protokoll valamennyi pontjának betartására.

**Rejtelem:** Egyfajta tudatalatti „leplező” hatás, ami egyes mágusokat jelentéktelenné tesz a külvilág számára.

**Rendház:** A mágusok erődje.

**Rezonancia:** Mágikus cselekedetekhez, érzelmekhez, szándékhoz és vágyhoz kötődő misztikus lenyomat és rezgés. Az összes varázslás magával hordozza a Rezonanciát, és ez tükrözi a mágus akaratát, amikor kifejti hatását.

**Sablon:** Általános (vagy legalábbis bevett) praktikaként tanított varázslási folyamat.

**Statikus valóság:** A valóságnak a mágiától érintetlen, „természetes állapot”. A statikus valóság egyre korlátozottabb lesz, ahogy a világot belekényszerítik egy egyszerű hitrendszerbe, és mint valóság, kevésbé fogadja el a változást vagy a mágiát.

**Szféra:** A valóság egy bizonyos alkotóeleme, ami a mágia segítségével rendszerezhető és manipulálható.

**Szimpozium:** A technokraták gyűlése.

**Szöttes, A:** A valóság egészére használt metafora.

**Tanácsülés:** A tradíciós mágusok gyűlése, ahol megvitatják a fontos dolgokat.

**Tartományok:** A Tellúria különféle világai.

**Tass:** Fizikális formában tárolt Kvintesszencia. Cserealapként és mágikus erősítőként is használják.

**Technokrácia, A:** A modern szervezetek és összeesküvések a világ tudományos és racionális oldalát erősítik. A Technokrácia (avagy a Technokrata Unió) célja, hogy a véletlenszerű elemek és a veszélyes, gyarló dolgok eltávolításával „az emberiség számára biztonságos” valóságot alkosson. Tagjai szerint az emberek nem képesek egyedül megbirkózni ezekkel, így azért küzdenek hogy eltüntessenek mindennemű mágikus jelenséget, és megállítsák a mágusokat, akiknek hatalmát nem értik meg.

**Tellúria:** A teljes valóság.

**Tiszták:** Legendás ősi lények a teremtés hajnalának korából; egyes mágusok szerint az Avatárok a Tiszták darabjai.

**Töredéktartomány:** Egy olyan Tartomány vagy világ, ami kapcsolatban áll a mágia kilenc elemének egyikével, amik annak idején Gaiából váltak ki. Mindegyiket egy-egy Mennylakó uralja, és állítólag kapcsolatban állnak egy-egy bolygóval, a Lunát is beleértve.

**Tradíció:** A Kilenc Misztikus Tradíció egyike, egy hasonló képzésben részesülő és szemléletmóddal rendelkező máguscsoport. A Tradíciók a mágia megőrzése érdekében küzdenek a Technokrácia ellen, és védekeznek a Martalócok és a Nefandusok pusztításaival szemben. Ezek a csoportok az Akasa Testvérisége, a Mennyei Kórus, az Extázis Kultusza, az Álomszólók, az Euthanatosz, a Hermész Rendje, az Éter Fiai, a Verbéna és a Virtuális Adeptusok.

**Umbra:** A szellemvilág(ok).

**Umbralakó:** A szellemvilágokban létező különféle teremtmény és szellemlény.

**Üresek:** Posztmodern irányzatokat követő, a gót szubkultúrát magukénak valló, és az elutasító világgal szemben dekadensen viselkedő csoport.

**Vulgáris mágia:** A „valóság törvényeit” megszegő varázs, mint például tűzlabda-hajigálás, levegőben repülés vagy békává változtatás.

**Wyck:** Az ősi mágusokra (magi) használt köznapi kifejezés.

## CÍMTEK

**Adeptus:** Egy olyan mágus, aki rátermettség és hatalom tekintetében megbecsült fokozaton áll – bár manapság ők a legerősebb mágusok a Földön.

**Bani:** Megtisztelő utalás egy mágus hovartartozására: „Éjárný bani Verbéna”.

**Barabbus:** A Nefandusok ösvényét követő mágus. Többes száma: *barabbi*.

**Csavargó:** Renegát mágus.

**Dékán:** Egy Rendház alapítójára használt hétköznapi cím.

**Inkarna:** Nagyobb fajta szellem; a Mennylakókat szolgálja. Tulajdonképpen félisten.

**Kísérő:** Egy mágus nagy hatalmú – de nem varázshasználó – szövetségese.

**Mennylakó:** Nagyszellem, lényegében egy isten.

**Mentor:** Másokat oktató mágus.

**Mester:** Nagy hatalmú és tehetségű mágus, aki elérte egy vagy több Szféra lefelsőbb fokát. Az ilyen mágusok eszméletlenül ritkák a Földön, mivel a jóval rugalmasabb szellemvilágokban gyakorolják fölöttébb veszélyes mágiájukat.

**Nagyúr:** Egy Incarnától gyengébb, de egy Udvarnoknál vagy Szolgánál erősebb umbralakó szellem.

**Novícius:** Olyan mágus, aki még nem esett át a Beavatáson, de az egyik Tradíció tanait tanulja.

**Őrszem:** Egy Rendházat vigyázó mágus, aki nem tag.

**Primus:** Szó szerint: „Első”, többes száma *Primi*; a Tradíciók alapítóira és a ma élő tradíciós vezetőkre használt kifejezés. Doissetep és Concordia pusztulását követően számos Tradíció maradt Primus nélkül.

**Szolga:** Alacsonyrangú umbralakó szellem.

**Tanító:** Nagyhírű hermetikus tutor, általában elég erős, és tanítványok veszik körül.

**Tanítvány:** A Tradíciók beavatott tagja, aki korlátozott varázslásra képes.

**Tag:** Egy Rendház teljes jogú, de nem alapító tagja.

**Technomanta:** Az egyik misztikus Tradíció mágusa, aki a technika vívmányait használja, de munkáját misztikus felfogás hatja át. Nem összekeverendő a technokratával, az olyan mágussal, aki teljes mértékben a tudomány és a technika eszméjét vallja.

**Tévelygő:** Olyan mágus, akinek a Rendházát és kabaljátelpusztították.

**Tutor:** Hivatásos tanárrá vált mágus. Ez a kifejezés némi tiszteletet fejez ki.

**Udvarnok:** Egy Nagyúrtól gyengébb, de egy Szolgától jóval erősebb umbralakó szellem.

## RÉGIÉS ALAKOK

**Bukott:** Nefandus.

**Certámen:** A mágusok közötti nézeteltérések elsimítására szolgáló formai, nem halálos kimenetelű mágikus párviadal.

**Custos:** Olyan nem-mágus egyén, aki valamelyik Társaságnak vagy Rendháznak dolgozik.

**Csatlós:** A custos egyik szinonimája.

**Lepel, A:** A „hamis” valóság, amiben az Alvók hisznek. Egy felébredett lény „átlép a leplen” egy szélesebb világba.

**Magus:** Az ősi mágusokra használt szó. Többes száma *magi*.

**Posztuláns:** Olyan mágus, aki az Orákulumokat szolgálja, és megpróbál bekerülni közéjük.

**Sereg:** Csatlósokból álló csoport.

**Vis:** Kvintesszencia.





## VULGÁRIS ARGÓ

**Atomcsapás:** Egy Paradoxon szellem ostroma.

**Dzsúz:** Kvintesszencia.

**Faust:** Olyan mágus, aki mértéktelenül sokszor alkudozik a szellemekkel, különösképpen a veszélyesebb fajtájával.

**Gyakás:** Közvetlen mágikus – általában az Erők Szféráját segítségül hívó – támadás.

**Kalap-kabát:** A Technokrácia egyenruhás ügynökeire használt szemléletes szleng kifejezés.

**Kristálylengetők:** „New Age”-hívő varázslók, akik nem értik meg a mágia valódi mibenlétét.

**Maxos:** A túl sok Paradoxon energiát magába fogadott mágusra értik.

**Merlin:** Idős mágus; főleg a Földön kívül rekedtekre értik.

**Mundán:** Normál ember.

**Rodolfó:** Egyszerű trükként vagy egybeeső mágiaként kijátszani egy varázslatot.

**Sátánozás:** Elbukni, és beállni a Nefandusok közé.

**Slukk:** Egységnyi Kvintesszencia.

**Sültbolond:** Eszement mágus; általában Martalócokra értik.

**Technoblaba:** A Technokrácia mágiájára használt, sértő elnevezés.

**Torzult:** Veszélyes, elvetemült mágus.

**Vaskalap:** Egy technokrata vagy bármilyen mágus, aki mérhetetlenül *statikus*.

**Vérebek:** A vérfarkasok sértő megnevezése.

**Vérmelő:** Bármilyen nagy erőfeszítést, vagy a vér használatát igénylő mágia.







Menekülés a dzsungelen át. Rohanás. Rohanás. Maga mögött hagyott fát, csüngő liánt, bokrok fölött szökkent át; madarak röppentek fel mellette és kígyók kúsztak a lába alatt. Valahol messze mögötte, az őserdő fogságában emberek kiabáltak. Durrogtattak, el-elsütötték fegyvereiket és megpróbálták kiszabadítani járművüket. A dzsungel nem igazán működött együtt velük. Az emberek semmibe vették az erdőt, az pedig nem engedett, amíg acél volt a kezükben.

A lélekkövek fényesen felragyogtak, erejük átszállt Xocába. A fiú lábaiba rég elhunyt elődei és őserdei állatok energiája áramlott. Az emberek gépekért, a egyszerű célokkal teli bonyolult életért cserébe eladták rokonaikat és születési jogaikat, behódoltak az olyan gonosz teremtmények előtt, mint a Pénz vagy a Technika. Xoca néhányakat megszabadított ettől, felnyitotta mások szemét. Ma megmentette az állatokat és a fákat a Haladás szolgálóinak acélpengéitől. Holnap talán megtanít pár gyereket egy másik faluban arra, hogy hogyan sétáljanak keresztül a bozótoson észrevétlenül. Talán a jövő héten elutazik a romvárosokhoz, ahol valaha ősei éltek és haltak, vagy úszik egyet a tóban, hogy lemossa tettei mocskát. Talán bemegy a városba, hogy tanácsot adjon a szegény farmereknek, vagy segít megépíteni egy új templomot. A lábai elvitték oda, ahova kellett.

Újabb kiáltozás és káromkodás hallatszott, ahogy lelassította lépteit. Fegyveres emberek indultak a nyomába. Oly nagyra becsülték üveg és műanyag istenüket, hogy tiszteletük jeléül lemondának az emberek lelkéről és a természet szellemeiről. Xoca fölfogta ezt, még ha ők nem is. Tudta, hogy már nem segíthetne rajtuk, de ma nem is fog harcolni velük. Egy terebélyes fa tövében megállva hallgatózni kezdett. Hallotta a szél zúgását és az állatok beszédét az őserdő egyedülálló hangjába olvadva. Ma nem lesz több vérontás ezen a földön. Egyik kezével markába szorította a nyakában lógó pecséteket – a maja ikonokat és a régi képeket –, hogy emlékeztessék őt az ősi módszerekre, azokra az időkre, amikor az emberek még odafigyeltek a világ hangjára. Suttogó kórus tört elő a lélekköveiből, ahogy az ősök tanácsot, javaslatokat adtak, vigaszt nyújtottak. Lehunyta szemét és hagyta, hogy tudata a dzsungel hangjait követve sodródjon. Messzebb ragadozók és zsákmányaik rikoltozásait hallotta. Az ősi romok emlékei zsongva lüktettek a vérében, a visszhangok és vibráló látomások azon kevesekre vártak, akik tudták, hogyan hallják meg őket. Hagyta, hogy a lüktetés eleméssze, és engedte szétfolyni benne tudatát.

Xoca egyik kezében a köveket szorongatva erőért szólította őseit, másikkal orvosságos zacskójába nyúlva, a szellemeket vezérelte, amiket segítségül hívott. Szemét továbbra is csukva tartva felemelte fejét, és hagyta, hogy a Nap az arcába süssön. Hegyes orra megkeményedett. Bőrének barna kültakarója levált. Karjai megnyúltak, és barnás-fehér tollú szárnyakká görbültek. Előreszökkent, majd kitárta őket, és abban a pillanatban felröppent, teste a múlté lett, ahogy égi testvéreinek alakja eszébe jutott.

A dzsungelben emberek káromkodtak és veszekedtek, lövöldöztek és vagdalkoztak, de nem hallották meg a szelek, az állatok vagy szellemek legegyszerűbb beszédét.





A hamu lomhán lehullt a szürke járdakőre, csak hogy egy lenge fuvallat gyorsan odébb söpörje. David a maga elé ejtette a maradék csikket, majd csizmájával elnyomta. Végignézett utcán tolongó embereken, a szikrázó fényeken, s morogva hangot adott tiltakozásának: – Szerintem akkor is lökött egy ötlet. Hallottuk híredet, Mark, de ez még nem jelenti azt, hogy **mindenben** te vagy a kafagyerek.

Mark felkuncogott, és megnyerő mosoly kíséretében így felelt: – Jézusom, Dave, keserű cinizmus szakon osztályelső lehetnél! De komolyra fordítva a szót: menni fog, mert senki sem hiszi, hogy van vér a pucánkban hozzá. És mert itt van Catherine, aki a javunkra billentheti a mérleget.

Csípőretett kézzel Catherine kihívó pillantást vetett Davidre. – Ugyan már! – szólt rá erélyesen. – Van jobb ötleted?

David elkapta a tekintetét. Végül visszafordult, hogy szembenézzen a másik kettővel, akik a csizmáját bámulták. – Francha – morogta –, mondanom sem kell, hogy ki nem állhatom ezt.

– Remek – vigyorgott Mark. – Ha igazam van, akkor igazam van – azzal elismerően hátbaverte. – Szóval ez azt jelenti, hogy benne vagy. Akkor térjünk is rá az üzletre! – dörzsölgette fürgén a tenyerét.

Catherine lustán a falnak dőlt, szemével a tömeget fürkészte, miközben hátát homorítva óvatosan ellenőrizte a hosszú kabátja alatt rejtegetett pisztolyt. A tár visszahelyezésére felpattant David szeme.

– Jól van, rendben, benne vagyok – egyezett bele David. – Berohanunk, Catherine zúrt kavarr, mi meg fogjuk a tesót és úgy teszünk, mintha razziáznánk, igaz?

Mark bólintott, és elindult lefelé az utcán, kabátja a sarkát csapkodta. – Te elszabadítod a rémületet, én villogtatom a fényeket, megragadjuk a fickót, és Catherine szétszalajtja a társaságot. Bemegyünk és kijövünk. Ennyi.

David a fejét rázva követte őt, Catherine pedig felzárkózott mögéjük. – Ezt már hallottam egyszer – jelentette ki némi undorral a férfi. – Sosem megy ilyen simán.